

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثرات یک وعده مکمل یاری حاد کورکومین بر روی شاخص‌های منتخب آسیب عضلانی و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی تام متعاقب یک جلسه فعالیت برون‌گرای شدید می‌باشد. روش شناسی: ده دانشجوی پسر رشته تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل به صورت داوطلبانه در این پژوهش شرکت کردند. آزمودنی‌ها بر اساس اجرای یک تکرار بیشینه در حرکت اسکات به صورت تصادفی به دو گروه کورکومین (پنج نفر) و گروه دارونما (پنج نفر) تقسیم شدند. گروه کورکومین به یک وعده مکمل کورکومین (۱۵۰ میلی‌گرم) و گروه شبه دارو کپسول‌های بدون عوارض جانبی را بلافاصله بعد از انجام پروتکل مصرف کردند و چون روش تحقیق ما به صورت همگذر بود بعد از دور اول نحوه مکمل دهی برعکس شد و مابقی مراحل طبق دور اول انجام شد.

نتایج: در پایان مطالعه، سطوح CK گروه دارونما افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کورکومین در مراحل مخلف اندازه‌گیری داشت ($p < 0.05$). همچنین، افزایش معنی‌داری درون‌گروهی نسبت به شرایط پایه مشاهده شد ($p < 0.05$). سطوح TAC گروه کورکومین افزایش معنی‌داری نسبت به گروه دارونما داشت ($p < 0.05$) ولی تفاوت معنی‌داری درون‌گروهی مشاهده نشد ($p < 0.05$). در میزان تورم ران، میزان ROM و میزان درد بصری (VAS)، نیز تفاوت‌های معنی‌داری هم بین گروه هم در درون گروه مشاهده شد ($p < 0.05$). نتیجه‌گیری: نتایج ای مطالعه نشان داد که مصرف حاد کورکومین اثرات مثبتی روی شاخص‌های منتخب آسیب عضلانی و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی توتال متعاقب یک جلسه فعالیت برون‌گرای شدید دارد، بدیهی است که انجام مطالعات بیشتر در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: کورکومین، کرانین کیناز، ظرفیت آنتی‌اکسیدانی توتال